

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**Agencia Națională de
Administrare Fiscală****Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax : +0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc 371/ 06.06.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘIînregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. /**10.04.2012**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de **S.C. „X” S.R.L.**, cu sediul în satul ..., comuna ..., jud. Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Iași sub nr. J22/, cod de identificare fiscală RO....., administrator Z, prin Cabinet de avocat Y, cu privire la contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. /10.04.2012 .

În conformitate cu prevederile punctului 3.5. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu adresa nr. /17.04.2012, contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, a fost înaintată Activității de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, în vederea întocmirii dosarului contestației, a verificării condițiilor procedurale, precum și a întocmirii referatului cu propuneri de soluționare.

Cu adresa nr. AIF – din data de 23.04.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. /25.04.2012, Activitatea de Inspecție Fiscală Iași a înaintat Serviciului Soluționare Contestații dosarul contestației, împreună cu Referatul cu propuneri de soluționare nr. AIF – din data de 23.04.2012, semnat de conducătorul organului care a emis actul contestat, prin care se propune respingerea contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, ca neîntemeiată.

Întrucât contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. /10.04.2012, este formulată prin Cabinetul de avocat, însă la contestație a fost anexată împuternicirea avocațială Seria IS/..... /2012 din data de 10.04.2012 care nu poartă semnătura și ștampila persoanei juridice contestatoare, așa cum se prevede la punctul 175.2. din Normele metodologice de aplicare

a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, prin adresa nr. 13797/03.05.2012, organul de soluționare competent a solicitat împuternicitorului contestatoarei să depună la dosarul cauzei împuternicirea avocațială întocmită potrivit prevederilor legale.

Totodată, prin adresa menționată mai sus s-a mai solicitat petentei să revină la contestația formulată, cu precizarea sumei contestate, individualizată pe categorii de impozite, taxe, dobânzi și penalități de întârziere, precum și transmiterea de documente în susținerea contestației.

Urmare a solicitării, prin adresa fără număr, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr./08.05.2012, Cabinetul de avocat, a depus la dosarul contestației o împuternicire care poartă semnătura și ștampila persoanei juridice contestatoare.

Referitor la sumele contestate, contestatoarea precizează că sunt cele din cuprinsul contestației inițiale, cu mențiunea că a înțeles să conteste sumele stabilite cu titlu de impozit pe profit suplimentar aferent exercițiului financiar 2009, cât și includerea în baza de impozitare a sumei de 0 lei.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS 177/28.02.2012 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-IS 178/28.02.2012, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS 167/28.02.2012 de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași.

Suma contestată este în valoare totală de **0 lei** și reprezintă:

- 0 lei - impozit pe profit;
- 0 lei - majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația este semnată de avocat și poartă amprenta ștampilei cabinetului de avocat în original, în baza Împuternicirii avocațiale Seria IS/...../2012 din data de 10.04.2012, depusă în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de **12.03.2012**, potrivit adresei nr. AIF -...../28.02.2012, anexată la dosarul cauzei și data depunerii contestației, **10.04.2012**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr./10.04.2012.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. AIF-...../23.04.2012, aprobat de conducătorul organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat, cu propuneri de soluționare a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, prin care se propune respingerea contestației, ca neîntemeiată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI, prin Cabinetul de avocat Y, precizează că formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-IS 177/28.02.2012, Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. și Raportului de inspecție fiscală nr., întocmite de organele de inspecție fiscală, acte pe care le consideră nelegale și netemeinice, motivat de următoarele:

Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2009, petenta consideră că determinarea organelor de inspecție fiscală este eronată, având în vedere susținerile sale prezentate în punctul său de vedere comunicat Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea invocă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene potrivit căruia cu ajutorul contului 711 se ține evidența costurilor de producție a produselor stocate, precum și variația acestuia.

În creditul contului 711 – „Venituri aferente costurilor stocurilor de producție” se înregistrează la sfârșitul perioadei, costul producției în curs de execuție (331), costul de producție sau prețul de înregistrare al semifabricatelor, produselor finite și produselor reziduale obținute la finele perioadei, constatate plus la inventar, precum și diferențele între prețul stabilit și costul de producție aferent (341, 345, 346 și 348).

În debitul contului 711 – „Venituri aferente costurilor stocurilor de producție” se înregistrează reluarea produselor în curs de execuție la începutul perioadei (331), costul de producție sau prețul de înregistrare al semifabricatelor, produselor finite, produselor reziduale constatate lipsă la inventariere, precum și diferențele de preț aferente (341, 345, 346, 348, 361, 368).

Astfel, precizează petenta, rulajul creditor reprezintă costul de producție al producției obținute în cursul perioadei, iar rulajul debitor

reprezintă costul de producție al producției ieșite în cursul perioadei, soldul final creditor reprezintă variația în plus a stocului de produse față de începutul perioadei, iar soldul final debitor reprezintă variația în minus a stocului de produse față de începutul perioadei, închiderea contului 711 prin contul 121 se face în fiecare lună. În procesul de producție cheltuielile directe (materii prime, auxiliare, manopera) și o parte a cheltuielilor indirecte formează costul stocurilor de produse finite și producție neterminată, iar conform contabilității de angajamente, în contabilitatea financiară se evidențiază toate cheltuielile pe măsură ce sunt angajate, inclusiv cele încorporate în producție.

Din perspectiva arătată, analizând principiile care determină întocmirea evidențelor contabile, contestatoarea apreciază că realizarea defectuoasă a actelor care au format obiectul verificării organelor fiscale nu poate constitui temei legal al solicitării și obligării societății la achitarea unui impozit pe profit suplimentar care nu este consecința unei baze reale de impunere.

Referitor la prestările de servicii efectuate de A.F. Z, petenta precizează că au fost realizate în baza contractului încheiat între părți reprezentând servicii verificare execuție construcție, în baza contractului fiind semnat procesul verbal de recepție a lucrării.

S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI, contestă și includerea în baza de impozitare a sumei de A lei, în condițiile în care suma în cauză a fost înregistrată în contul 658.1, cheltuieli nedeductibile, așa cum rezultă din declarația 101 întocmită pentru perioada 01.01.2010 – 30.09.2010, unde la rândul 26 se regăsește înregistrată suma de 0 lei ca cheltuială nedeductibilă.

Față de considerentele arătate, societatea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. F-IS 177/28.02.2012, a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. F-IS 178/28.02.2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS 167/28.02.2012, întocmite de organele de inspecție fiscală.

Urmarea solicitării organului de soluționare competent făcută cu adresa nr./03.05.2012, prin care se solicita petentei să precizeze sumele contestate, individualizate pe categorii de impozite, taxe, dobânzi și penalități de întârziere, prin completările la contestație, făcute prin adresa fără număr, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr./08.05.2012, **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, prin Cabinetul de avocat Z, precizează că contestă sumele stabilite cu titlu de impozit pe profit suplimentar aferent exercițiului financiar 2009, cât și includerea în baza de impozitare a sumei de A lei, cu mențiunile prezentate în cuprinsul contestației.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași, Activitatea de

Inspecție Fiscală, au efectuat verificarea obligațiilor fiscale față de bugetul consolidat al statului, pentru perioada 01.01.2008 - 31.12.2010, referitor la impozitul pe profit și impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, pentru perioada 01.09.2010 – 30.09.2011, referitor la taxa pe valoarea adăugată și pentru perioada 01.01.2008 – 30.09.2011, referitor la impozitul pe veniturile din salarii și contribuțiile asupra salariilor.

Urmarea inspecției fiscale, au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS 167 din data de 28.02.2012, prin care, la Capitolul III – Constatări fiscale, referitor la impozitul pe profit, au consemnat următoarele:

În urma analizei veniturilor și cheltuielilor aferente anului 2008 au constatat înregistrarea în evidența contabilă, în contul 628 – “Cheltuieli privind serviciile executate de terți” a sumei de 1.500 lei reprezentând contravaloare prestări servicii verificare execuție construcție, efectuate de A.F. Z, conform facturii fiscale nr./08.12.2008 în valoare totală de 0 lei, din care TVA în sumă de 0 lei, prestări servicii pentru care, la solicitarea organelor de inspecție fiscală, nu s-au prezentat documente justificative, respectiv devize, situații de lucrări, rapoarte de activitate etc., din care să rezulte că cheltuielile au avut drept scop realizarea de venituri pentru a fi considerate deductibile, fiind încălcate prevederile art. 19 alin (1) și art. 21 alin. (4) lit. f) și lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2008, aferent cheltuielilor nedeductibile fiscal, în sumă de 0 lei este în sumă de 0 lei, cu dobânzi și penalități de întârziere aferente în sumă de 0 lei, calculate în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2009, organele de inspecție fiscală consemnează că la data de 31.12.2009, conform bilanței de verificare, bilanțului contabil și a declarației cod 101 privind impozitul pe profit aferent anului 2009, depusă la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași, unde a fost înregistrată sub nr./26.04.2010, societatea verificată a înregistrat profit contabil în sumă de 0 lei și pierdere fiscală în sumă de 0 lei, înregistrând în evidența contabilă și declarând un impozit pe profit minim în sumă de 0 lei.

În urma analizei veniturilor și cheltuielilor aferente anului 2009, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de 0 lei, datorită:

- înregistrării în trim. III 2009 a sumei de G lei și în trim. IV 2009 a sumei de 0 lei în contul 602.02 -"Cheltuieli privind combustibilul" reprezentând achiziții de combustibil, sume considerate nedeductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) lit. t) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- înregistrării în evidența contabilă în contul 628 – "Cheltuieli privind serviciile executate de terți" a sumei de 0 lei reprezentând contravaloare servicii cazare conform facturii fiscale nr. 232/03.02.2009, în valoare totală de I lei, din care TVA 0, emisă de S.C. Z S.R.L., pentru care nu s-au prezentat, la solicitarea organelor de control, documente justificative din care să rezulte că cheltuielile au fost efectuate în scopul realizării de venituri pentru a fi considerate deductibile, fiind încălcate prevederile art. 19 alin (1) și art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- înregistrării în evidența contabilă, în contul 658.1 - "Cheltuieli cu despăgubiri, amenzi și penalități" a sumei de 0 lei reprezentând majorări și penalități de întârziere datorate bugetului consolidat al statului și care au fost considerate cheltuieli nedeductibile fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- în data de 26.04.2011, societatea a depus la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași declarația cod 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2009, înregistrată sub nr./26.04.2010 care a fost completată eronat deoarece nu conține toate informațiile referitoare la veniturile și cheltuielile aferente anului 2009, în declarație fiind consemnată o pierdere contabilă în sumă de 0 lei și pierdere fiscală în sumă de 0 lei, deși conform bilanței de verificare întocmită la data de 31.12.2009 și a bilanțului contabil la data de 31.12.2009 întocmit și depus conform prevederilor legale la organul fiscal teritorial, **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, a înregistrat un profit contabil în sumă de 0 lei. În urma analizei datelor consemnate în bilanța de verificare și în bilanțul contabil, precum și cele din declarația cod 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2009, s-a constatat că societatea nu a declarat prin declarație veniturile din contul 711 – "Venituri din variația stocurilor", respectiv nu a declarat veniturile aferente producției pe stoc.

Situația impozitului pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2009 și a accesoriilor aferente sunt prezentate în anexa nr. 3b la Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS 167/28.02.2012, în baza acestuia, fiind emisă Decizia de impunere nr. F-IS 177/28.02.2012, contestată parțial de petentă, precum și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. F-IS 178/28.02.2012.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de 0 lei stabilit suplimentar pentru anul 2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă cheltuielile cu prestările de servicii facturate de A.F., sunt deductibile fiscal, în condițiile în care societatea contestatoare nu probează cu documente realitatea și necesitatea prestării serviciilor.

În fapt, S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI, a înregistrat în evidența contabilă cheltuielile cu prestările de servicii în sumă de 0 lei, reprezentând contravaloare prestări servicii verificare construcție, efectuate de A.F., conform facturii fiscale nr./08.12.2008.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat deductibilitate la calculul profitului impozabil pentru cheltuielile cu prestările de servicii pe motiv că la solicitarea lor, societatea nu a prezentat pentru justificarea serviciilor documente justificative, respectiv devize, situații de lucrări, rapoarte de activitate etc., prin care să probeze prestarea efectivă a serviciilor.

Societatea susține că *“prestările de servicii efectuate de A.F. s-au realizat în baza Contractului existent între părți, reprezentând servicii verificare execuție construcție, în baza contractului menționat A.F. semnând procesul – verbal de recepție a lucrării”*.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 19 alin (1) și art. 21 alin (4) lit. f) și lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

ART. 21

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

[...]

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte; [...].”

Aceste prevederi legale sunt coroborate cu cele ale punctului 48 ale art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate”.

Condițiile care trebuie îndeplinite cumulativ pentru a deduce cheltuielile cu serviciile sunt expres prevăzute la articolele de lege menționate mai sus, respectiv existența contractelor, iar justificarea prestării efective a serviciilor se face prin situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru sau orice alte materiale corespunzătoare.

Se reține faptul că societatea contestatoare nu a prezentat documente în justificarea prestării efective a serviciilor facturate de A.F. Z, nici la solicitarea organelor de inspecție fiscală și nici la solicitarea organului de soluționare competent, făcută prin adresa nr./03.05.2012, primită în data de 04.05.2012 de către împuternicitul contestatoarei, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei.

Față de prevederile legale citate și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o altă situație față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile cheltuielile în sumă de 0 lei, stabilind diferența de impozit pe profit în sumă de 0 lei, motiv pentru care în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....].”, urmează a se respinge contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de 0 lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă contestatoarea datorează această diferență stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS 177 din data de 28.02.2012, în condițiile în care nu-și motivează în fapt și în drept contestația.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS 177 din data de 28.02.2012, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2009 o diferență de impozit pe profit în sumă totală de 0 lei, din care:

- o diferență de impozit pe profit în sumă de 0 lei prin considerarea ca nedeductibile a cheltuielilor cu combustibilul în sumă de 0 lei, a cheltuielilor cu servicii de cazare în sumă de 0 lei și a cheltuielilor cu majorările și penalitățile de întârziere datorate bugetului general consolidat al statului în sumă de 0 lei;
- o diferență de impozit pe profit în sumă de 0 lei, stabilită prin impozitarea veniturilor din variația stocurilor.

Prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. din data de 10.04.2012 și completările la contestație înregistrate sub nr. din data de 08.05.2012, **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI** precizează că contestă sumele stabilite cu titlu de impozit pe profit suplimentar aferent exercițiului financiar 2009, însă motivează parțial doar pentru diferența de impozit pe profit stabilită prin impozitarea veniturilor din variația stocurilor în sumă de 0 lei.

În drept, prevederile art. 206 alin (1) și art. 213 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„ ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[.....];

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [.....].

ART. 213**Soluționarea contestației**

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. [...].”

De asemenea, potrivit pct. 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Față de cele prezentate și având în vedere că **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI** nu aduce argumente în susținerea cauzei și nici nu face dovada cu documente a altei situații de fapt decât cea constatată de organelle de inspecție fiscală, contestația urmează a fi respinsă, ca nemotivată, pentru acest capăt de cerere.

3.Referitor la suma de 0 lei, reprezentând impozit pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI datorează diferența de impozit pe profit în condițiile în care nu a declarat corect la organul fiscal impozitul pe profit aferent anului 2009, respectiv nu a declarat veniturile din contul 711 – „Variația stocurilor”.

În fapt, S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI, a depus la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași Declarația privind impozitul pe profit pe luna decembrie 2009, înregistrată la organul fiscal sub nr./26.04.2010, prin care a declarat o pierdere contabilă în sumă de 0 lei, o pierdere fiscală în sumă de 0 lei și un impozit pe profit minim în sumă de 0 lei.

Potrivit balanței de verificare și a bilanțului contabil întocmit la data de 31.12.2009, depus la organul fiscal, societatea a înregistrat un profit în sumă de D lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI** nu a declarat pentru anul 2009 toate veniturile din exploatare, respectiv veniturile din contul 711 – „Variația stocurilor”, diminuând-se astfel obligațiile de plată reprezentând impozitul pe profit datorat bugetului consolidat al statului.

Contestatoarea consideră că constatările organelor de inspecție fiscală sunt eronate având în vedere susținerile prezentate în

punctul său de vedere comunicat organelor de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art. 9 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art. 19 alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„ART. 19

(2) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

La punctul 48 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se specifică:

“Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Potrivit Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, în formă aplicabilă la data de 31.12.2009, la pct. 211 și pct. 212 se prevede:

“211. - Contabilitatea veniturilor se ține pe feluri de venituri, după natura lor, astfel:

a) venituri din exploatare; [...].

212. - (1) Veniturile din exploatare cuprind:

a) venituri din vânzarea de produse și mărfuri, executări de lucrări și prestări de servicii;

b) venituri din variația stocurilor, reprezentând variația în plus (creștere) sau în minus (reducere) dintre valoarea la cost de producție efectiv a stocurilor de produse și producție în curs de la sfârșitul perioadei și valoarea stocurilor inițiale ale produselor și producției în curs, neluând în calcul ajustările pentru depreciere reflectate; [...].

(2) Variația stocurilor de produse finite și în curs de execuție pe parcursul perioadei reprezintă o corecție a cheltuielilor de producție pentru a reflecta faptul că fie producția a majorat nivelul stocurilor, fie vânzările suplimentare au redus nivelul stocurilor.

(3) Veniturile din producția stocată se înscriu, alături de celelalte venituri, în contul de profit și pierdere, cu semnul plus (sold creditor) sau minus (sold debitor)."

Potrivit prevederilor legale menționate, la calculul profitului impozabil se iau în considerare veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, inclusiv veniturile din producția stocată ce se înscriu, alături de celelalte venituri, în contul de profit și pierdere, cu semnul plus (sold creditor) sau minus (sold debitor).

Se reține faptul că **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, potrivit balanței de verificare și a bilanțului contabil întocmit la data de 31.12.2009, a înregistrat un profit în sumă de 0 lei, prin cuprinderea la calculul profitului impozabil și a soldului creditor a veniturilor din producția stocată, însă în Declarația privind impozitul pe profit pe luna decembrie 2009, înregistrată la organul fiscal sub nr./26.04.2010, a declarat eronat o pierdere contabilă în sumă de 0 lei, o pierdere fiscală în sumă de 0 lei și un impozit pe profit minim în sumă de 0 lei.

Ca urmare, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că: “Inspectia fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora”, se constată că organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal la verificarea conformității declarației privind impozitul pe profit aferent anului 2009 și la stabilirea de diferențe față de profitul impozabil înregistrat în evidența contabilă și cel declarat de societate și implicit la stabilirea diferenței de impozit pe profit în sumă de 0 lei.

Față de motivația petentei potrivit căreia organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de susținerile prezentate în punctul său de vedere, organul de soluționare competent, analizând documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv a Notei de probleme încheiată în data de 23.02.2012 de către organele de inspecție fiscală și a Răspunsului dat în aceeași dată de către administratorul societății, în persoana d-nei Z, constată următoarele:

a) În Nota de probleme încheiată în data de 23.02.2012, organele de inspecție fiscală consemnează că: „În vederea finalizării inspecției fiscale generale la SC X SRL Iași și clarificării unor aspecte din activitatea desfășurată de societate în perioada 01.01.2008 – 31.12.2010 vă rugăm să ne specificați următoarele: [...]

4. *Precizați care sunt motivele pentru care în anul 2009 cheltuielile reprezentând majorări (dobânzi)/penalități de întârziere/amenzi în sumă de 18.686 lei înregistrate în evidența contabilă în cont 658.1 nu au fost considerate cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil, respectiv a impozitului pe profit pentru anul 2009?*

[...]

7. *Cum explicați faptul că în bilanța de verificare și bilanțul anual încheiate la 31.12.2009 și depuse la organul fiscal în data de 26.04.2010 societatea înregistrează profit contabil în sumă de 0 lei, iar prin declarația 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2009 depusă la organul fiscal în data de 26.04.2010 societatea declară pierdere contabilă de 0 lei respectiv pierdere fiscală de 0 lei?*

8. *De ce societatea nu a declarat prin declarația 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2009 veniturile din contul 711 – Variația stocurilor?”*

b) În Răspunsul la nota de probleme din data de 23.02.2012, administratorul societății, referitor la cele trei întrebări răspunde:

“4. Nu pot să dau altă explicație decât o neglijență profesională crasă din partea persoanelor care se ocupau de evidența contabilă și implicit cu calculul impozitelor și regimul declarațiilor. Eu nefiind de specialitate economist nu am avut cunoștință de aceste situații aflând cu ocazia controlului.

7,8. Pt. punctele 7 și 8 am același răspuns de la punctul 4”.

Din răspunsurile administratorului societății rezultă faptul că acesta recunoaște că a existat o neglijență din partea persoanelor care s-au ocupat cu întocmirea evidenței contabile, a calculului impozitelor și a declarării acestora.

Referitor la motivația petentei potrivit căreia: *„Înțelegem să contestăm și includerea în baza de impozitare a sumei de 9.202 lei în condițiile în care suma menționată a fost înregistrată în contul 658.1, cheltuieli nedeductibile, așa cum rezultă din declarația 101 întocmită pentru perioada 01.01.2010 – 30.09.2010, unde la rândul 26 se regăsește înregistrată suma de C lei ca cheltuială nedeductibilă”, se reține faptul că pentru anul 2010, organele de inspecție fiscală nu au stabilit diferență de impozit pe profit pentru suma de 0 lei invocată de petentă, impozitul pe profit stabilit suplimentar fiind în sumă de 0 lei, acesta fiind aferent cheltuielilor considerate nedeductibile fiscal în sumă de 0 lei, din care 0 lei cheltuieli cu combustibilul și 0 lei cheltuieli cu servicii de cazare.*

Având în vedere cele prezentate și ținând cont de faptul că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o altă situație față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit

pe profit în sumă de 0 lei, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

4.Referitor la majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă totală de 0 lei, se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece la cap. III. punctele 1, 2 și 3 din prezenta decizie s-a reținut că societatea datorează impozitul pe profit în sumă de B lei, aceasta datorează și majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de 0 lei, stabilite în temeiul art. 119, art.120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, se va respinge contestația, ca neîntemeiată, pentru suma de 161.054 lei.

5.Referitor la contestarea Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-IS 178 din data de 28.02.2012, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra acesteia, în condițiile în care prin contestația formulată, societatea nu aduce nici o motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. .../10.04.2012, **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, formulează contestație și împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-IS 178/28.02.2012, însă nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației.

În drept, prevederile art. 206 alin (1) și art. 213 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....];

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....], iar la pct. 11.1 lit b)

din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, se prevede:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;,,

De asemenea, potrivit pct. 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Față de cele prezentate și având în vedere că **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI** nu aduce nici un argument în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, contestația urmează a fi respinsă, ca nemotivată, pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit a) și lit b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **0 lei**, reprezentând:

- 0 lei – impozit pe profit;
- 0 lei– majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art.2 Respingerea contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS 177/28.02.2012, ca nemotivată, pentru suma de **0 lei**, reprezentând impozit pe profit.

Art.3 Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. IAȘI**, împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.

Art. 4 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
cons. super.

4ex/05.06.2012